

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπί τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Ταμείου Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλίσεως Ὑγειονομικῶν νομοθεσίας καὶ ἑτέρων τινῶν διατάξεων».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Ἡ διέπουσα τὸ Ταμεῖον Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλίσεως Ὑγειονομικῶν (ΤΣΑΥ) νομοθεσία ἐδράζεται κυρίως εἰς τὰς διατάξεις τῶν Νόμων 5090/1931, 5333/1932 καὶ 5945/1933 αἵτινες κωδικοποιήθησαν διὰ τοῦ Δ.τος τῆς 16 Μαρτίου 1934 «περὶ Κοθ. Νόμου 5945/34 περὶ Τ.Σ.Α.Υ» (ΦΕΚ 113/23.3.1934 τ. Α').

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐτροποποιήθησαν ἔκτοτε διὰ πλῆθους νομοθετημάτων. Ἡδὴ παρίσταται ἀνάγκη περαιτέρω προσαρμογῆς καὶ ἀναμορφώσεως διατάξεων τινῶν, ἀφ' ἑνὸς διότι κατὰ τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν διάστημα τῶν 23 ἐτῶν ἀπὸ τῶν γενομένων διὰ τοῦ Ν.Δ. 3348/1955 μεταβολῶν καὶ ἑτέροι διατάξεις χρῆζον προσαρμογῆς πρὸς ἐκσυγχρονισμόν των καὶ ἀπλούστευσιν διαδικασιῶν, ἀφ' ἑτέρου διότι πρέπει νὰ βελτιωθῇ καὶ νὰ ἐπεκταθῇ ἡ παρεχομένη ὑπὸ τοῦ ἐν λόγω Ταμείου κοινωνικοασφαλιστικῆς προστασίας πρὸς τοὺς ἠσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους αὐτοῦ. Τούτων δοθέντων διεπιστώθη ἡ ἀνάγκη ὑποβολῆς τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, αἱ διατάξεις τοῦ ὁποίου ἀποσκοποῦν κυρίως :

α) Εἰς τὴν ἀνασύνθεσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὥστε ὡς Πρόεδρος νὰ ὀρίζεται πρόσωπον εἰδικὸν περὶ τὰ ασφαλιστικὰ θέματα, διὰ δὲ τὰ ὑγειονομικὰ μέλη νὰ ζητεῖται ἡ γνώμη τῶν Πανελληνίων Ὑγειονομικῶν Συλλόγων καὶ τῆς Ἐνώσεως Συνταξιούχων Ὑγειονομικῶν.

β) Εἰς τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου τῶν πτυχιούχων ὑγειονομικῶν οἵτινες δὲν ἀσχοῦν τὸ ὑγειονομικὸν ἐπάγγελμα, ἀλλὰ ἀπασχολοῦνται εἰς ἰατρικὰς ἢ φαρμακευτικὰς κ.λ.π. ἐπιχειρήσεις.

γ) Εἰς τὴν ἀναγνώρισιν χρόνου ἀσκήσεως τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐπαγγέλματος εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὡς καὶ ἑτέρων τινῶν ὑπηρεσιῶν.

δ) Εἰς τὸν καθορισμὸν ἐνιαίας εἰσφορᾶς δι' ὅλους τοὺς ἠσφαλισμένους ὑγειονομικοὺς, μὲ παράλληλον κατάργησιν τῶν πολυαριθμῶν εἰσφορῶν καὶ τελῶν αἵτινες ἐξέφραζον ὡικονομικὴν ἀνισότητά εἰς τινὰς δὲ περιπτώσεις καὶ κοινωνικὴν τοιαύτην.

ε) Εἰς τὴν σύνδεσιν τῶν ἀνωτέρω εἰσφορῶν μὲ τὸν μισθὸν δημοσίου ὑπαλλήλου, διὰ νὰ ἀποκτήσουν «δυναμικόν» χαρακτήρα καὶ νὰ παρέχεται ἡ δυνατότης βελτιώσεως τῶν παροχῶν.

στ) Εἰς τὴν συνταξιοδότησιν τῶν ἠσφαλισμένων μετὰ 35ετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως, ἀνεξαρτήτως ὀρίου ἡλικίας.

ζ) Εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν συνταξιοδοτικῶν παροχῶν, ὡς καὶ τῶν χρονικῶν προϋποθέσεων συνταξιοδοτήσεως καὶ τὴν προσαύξησιν τῶν συντάξεων διὰ τοὺς ἔχοντας μέχρι 40 ἐτῶν χρόνον ἀσφαλίσεως.

η) Εἰς τὴν χορήγησιν ἀνοικτῆς περιθάλψεως ὡς καὶ νοσηλείας εἰς τὸ ἐξωτερικόν, πρὸς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἠσφαλισμένους καὶ τοὺς συνταξιούχους, ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, πρὸς ἱκανοποίησιν παλαιοῦ αἰτήματος τοῦ ὑγειονομικοῦ κόσμου τῆς χώρας, ὅστις ἐστερεῖτο τῶν ἐν λόγω παροχῶν.

θ) Εἰς τὴν ασφαλιστικὴν τακτοποίησιν τῶν μαιῶν.

ι) Εἰς τὸν ἐκσυγχρονισμόν διατάξεων τῆς διεπούσης τὸ ΤΣΑΥ νομοθεσίας.

Εἰδικώτερον, διὰ τῶν ἐπὶ μέρος διατάξεων τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίου ἐπιδιώκονται: αἱ ὡς ἑπείτα ρυθμίσεις :

Ἄρθρον 1.

Διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου, ἀντικαθίστανται αἱ καίμεναι διατάξεις περὶ διοικήσεως τοῦ Ταμείου καὶ ἀνασυγκροτεῖται τὸ Δ.Σ. αὐτοῦ, ὀριζομένου, ὡς Πρόεδρου προσώπου εἰδικοῦ περὶ τὰ ασφαλιστικὰ θέματα, μετὰ

γνώμη τῶν Πανελληνίων Ὑγειονομικῶν Συλλόγων. Ἐκ παραλλήλου αὐξάνει κατὰ ἐν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑγειονομικῶν μελῶν, διὰ τῆς εἰσόδου τὸ πρῶτον εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Ταμείου καὶ εκπροσώπου τῶν ἠσφαλισμένων κτηνιάτρων.

Διὰ τῶν παραγράφων 2 ἕως 7 ρυθμίζονται: τὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, ὡς καὶ διαδικαστικὰ θέματα τοῦ ἀφοροῦν τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐν λόγω Συμβουλίου.

Διὰ τῆς παραγράφου 8 προβλέπεται ἡ λήξις τῆς θητείας τοῦ ὑφισταμένου Δ.Σ., ἵνα ἡ Διοίκησις τοῦ Ταμείου περιέλθῃ εἰς τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος νέου Διοικητικῶν Συμβουλίου.

Διὰ τῆς παραγράφου 9 ἀνασυγκροτεῖται ἡ Τεχνικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ταμείου. Τοῦτο καθίσταται ἀναγκαῖον λόγῳ τῆς ἐπερχομένης μεταβολῆς εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Δ.Σ.

Διὰ τῆς παραγράφου 10 προβλέπεται ἡ κατάργησις τοῦ παρὰ τῷ ΤΣΑΥ λειτουργήσαντος Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἔλακε τὴν προέλευσίν του εἰς τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 35 τοῦ Ν. 5335/1932 (ΦΕΚ 91/32 τ. Α') ὅτε ἐξελέγοντο δύο Ἐλεγκταὶ παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων, ἐνῶ ἤδη ὁ ἔλεγχος ἀσκέεται οὐ μόνον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τῆς παραγράφου 1 διευρύνεται ὁ κύκλος τῶν ἀσφαλιζομένων εἰς τὸ Ταμεῖον προσώπων διὰ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν αὐτοῦ τῶν πτυχιούχων ὑγειονομικῶν οἵτινες ἀπασχολοῦνται ἐπ' ἀμοιβῆς εἰς ἰατρικὰς, φαρμακευτικὰς κ.λ.π. ἐπιχειρήσεις καὶ δὴ εἰς ἐργασίας δι' ἃς δὲν ἀπαιτεῖται ὡς ἀποκλειστικὸν προσὸν ἡ ἰδιότης τοῦ πτυχιούχου ὑγειονομικοῦ. Τοῦτο ἐκρίθη ἀναγκαῖον διότι: τὰ ἐν λόγω πρόσωπα, κατὰ κανόνα, μετὰ βραχείαν ἀπασχόλησιν των εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐπιχειρήσεις ἀσχοῦν τὸ ὑγειονομικὸν ἐπάγγελμα ὁπότε καθίστανται αὐτοδικαίως μέτοχοι τοῦ ΤΣΑΥ.

Διὰ τῆς παραγράφου 2 καταργοῦνται αἱ διατάξεις αἵτινες καθίστουσιν προαιρετικὴν τὴν ἀσφάλισιν διὰ τοὺς ὑπερβάντας τὸ 50ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των πτυχιούχους ὑγειονομικοὺς, ἀπαγορευτικὴν δὲ τὴν ἀσφάλισιν διὰ τοὺς ὑπερβάντας τὸ 62ον ἔτος. Ἐκ παραλλήλου λαμβάνεται πρόνοια διὰ τὴν συνταξιοδότησιν τῶν τελευταίων ἐξ αὐτῶν εἰς συντομώτερον χρόνον.

Ἄρθρον 3.

Διὰ τοῦ άρθρου τούτου παρέχεται δυνατότης ἀναγνώρισεως ὡς πραγματικοῦ ἢ πλασματικοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως διαφορῶν χρονικῶν περιόδων αἵτινες δὲν συνδέονται μὲ χρόνον ἀσκήσεως τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐπαγγέλματος ἐν Ἑλλάδι, καταργουμένης ἅμα τῆς δυνατότητος ἀναγνώρισεως μεσολαβούτος χρόνου διακοπῆς ἀσκήσεως τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐπαγγέλματος.

Εἰδικώτερον, παρέχεται μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ἡ εὐχέρεια ἀναγνώρισεως τοῦ χρόνου πρὸς ἀπόκτησιν εἰδικότητος, μετεκπαίδευσέως ἢ ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἔστω καὶ πρὸ τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ ὑγειονομικοῦ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου. Τὸ μέτρον τοῦτο ἀποτελεῖ οὐ μόνον προσαρμογὴν τῆς νομοθεσίας πρὸς τὰς συγχρόνους ἀνάγκας, ἀλλὰ καὶ κίνητρον διὰ τὸν ἐπαναπατρισμὸν τῶν ἐπιστημόνων ὑγειονομικῶν.

Ἄρθρον 4.

Διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου, ἀντικαθίστανται αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμόν τοῦ ὕψους καὶ τὸν τρόπον ὑπολογισμοῦ τῶν εἰσφορῶν, ἠσφαλισμένων, καταργουμένων ἅμα τῶν ποικιλομορφῶν εἰσφορῶν καὶ τελῶν, ἐνῶ διαρρυθμίζεται ἐπὶ νέας βάσεως καὶ ἡ ἐργοδοτικὴ εἰσφορὰ.

Διὰ τῶν νέων ρυθμίσεων πραγματοποιεῖται δικαιωτέρα κατανομή τοῦ ασφαλιστικοῦ βάρους ἐπὶ τῶν διαφορῶν κατηγοριῶν ἠσφαλισμένων καὶ τίθεται ἐπὶ ὀρθολογικωτέρων βάσεων ἡ ἐσωτερικὴ κοινωνικότης τῶν εἰσφορῶν, ἐνῶ παραλ-

μεταβολας εις τα μερη της οικονομιας, συγχρονως δε εδυναται μεριμνα δια την σταδιακήν περαιτέρω ενδυναμωσιν των, ωστε το Ταμειον να χρηματοδοτειται κατὰ τὸ καλύτερον μέρος ἀπὸ τὰς εἰσφορὰς, γαγονός τὸ ὅποιον θὰ ἐπιτρέψη τὴν οὐσιαστικὴν βελτιωσιν τῶν παροχῶν του, δικώτερον :

α) Ἡ μηνιαία εἰσφορὰ τοῦ ἐλευθέρως ἀσχοῦντος τὸ ἐπάγγελμα ἠσφαλισμένου ὀρίζεται εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ ἐκάστοτε βραβυ μισθοῦ δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῶ 2ω. Τὸ ἀνωτέρω ποσοστὸν δι' ὑπολογισμὸν τῆς εἰσφορᾶς ὀρίζεται εἰς 8% ἐπὶ τοῦ προαναφερθέντος βραβυ μισθοῦ, αὐτὸν ἐν συνεχείᾳ κατὰ μίαν μονάδα κατ' ἔτος καὶ ἐπὶ τὴν πενταετίαν. Διὰ τοὺς ἔχοντας χρόνον ἀσφαλίσεως μέχρι ἑτῶν ἢ ἀνωτέρω εἰσφορὰ περιορίζεται εἰς τὸ 60%.

β) Διὰ τοὺς ἐμμίθους ἠσφαλισμένους, ἀντὶ τῆς ἀνωτέρω προρᾶς, ὀρίζεται κράτησις 5% ἐπὶ τῆς παγίας ἀντιμισθίας ἐν ἤτις, καὶ ἐν προκειμένῳ θὰ ἐνδυναμοῦται κατὰ τὴν προσεχῆ πενταετίαν ἀνά ποσοστὸν 1%, ἑξαίρεσει ἐκείνων πινες δὲν δύνανται νόμῳ νὰ ἀσχοῦν ἐλεύθερον ἐπάγγελμα.

γ) Προκειμένου περὶ φαρμακοποῶν προβλέπεται ἡ παρακράτησις τῆς εἰσφορᾶς τῶν ἐκ τοῦ ΙΚΑ, ὡσάκις οὗτοι εἰσπράττουν παρὰ τοῦ ἐν λόγῳ Ἰδρύματος τὴν ἀξίαν φαρμάκων ἐκτελεσθείσας ὑπ' αὐτῶν συνταγᾶς.

δ) Περαιτέρω ἢ ἐκ 3% ἐργοδοτικὴ εἰσφορὰ τοῦ Κλάδου Συντάξεως ἀναπροσαρμύζεται καὶ ὀρίζεται ἴση πρὸς τὴν τοιαύτην τοῦ ΙΚΑ (9,5%).

Διότι εἶναι ἀντιδεολογικὸν νὰ καταβάλουν οἱ ἐργοδοτές διὰ τοὺς λοιποὺς μισθωτοὺς τὴν εἰσφορὰν τοῦ ΙΚΑ καὶ διὰ τοὺς ἐμμίθους ὑγειονομικοὺς νὰ καταβάλλεται μειωμένη εἰσφορὰ. Ἡ ἐργοδοτικὴ εἰσφορὰ θὰ ὑπολογίζεται ἐφ' ἑνὸς τῆς παγίας ἀντιμισθίας τῶν ἐμμίθων ἠσφαλισμένων καὶ ἑτέρου ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν τῶν κατὰ περίπτωσιν κ.λ.π. ἀπαλλομένων ἠσφαλισμένων. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἐργοδότης (Δημόσιον κ.λ.π.) ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεως κατὰβολῆν ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς, οἱ ἐμμίθοι ἀσφαλισμένοι ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν καὶ τῆς ἐργοδοτικῆς προρᾶς, μειωμένης εἰς ποσοστὸν 3% καὶ ὑπολογιζομένης ἐπὶ τῆς παγίας ἀντιμισθίας τῶν. Ἡ ρύθμισις αὕτη κρίνεται ὑγιαίνα ἵνα οἱ ἐμμίθοι ἠσφαλισμένοι τῆς κατηγορίας τῆς, ἔχουν ἀνάλογον, μετὰ τῶν ἄλλων ἠσφαλισμένων καὶ τῶν ἐρικτῶν ὀρίων, συμμετοχὴν εἰς τὴν χρηματοδότησιν τοῦ Ταμείου. Διὰ τῆς παραγράφου 2 ὀρίζεται ὅτι, εἰσφορὰ ἠσφαλισμένων ἀναφερόμενα εἰς τὸ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου ἀριθμὸν διάστημα, δύνανται νὰ καταβληθοῦν μέχρι 31.12.31 μὲ τὸ προἰσχυρὸν μειωμένον ἀσφάλιστρον.

Διὰ τῆς παραγράφου 3 σκοπεῖται ὅπως παρασχεθῆ ἡ εὐεργετικὴ τμηματικῆς ἐξοφλήσεως τῶν πρὸς τὸ Ταμειον ὀφειζομένων ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν, ὑπὸ κλιμακίων.

Διὰ τῆς παραγράφου 4 μεταβάλλεται ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ τῆς ἐξ ἰατροσήμου εἰσφορᾶς ἐπὶ τῶν παρασκευαζομένων ἢ παρασκευαζομένων ἐν Ἑλλάδι φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων ἀπλουστερευμένου τοῦ τρόπου ἀποδόσεως τούτου πρὸς ΤΣΑΥ, παρεχομένων ἅμα καὶ τῶν ἀπαραιτήτων ἐξασφαρίσεων καὶ ἐλέγχου ὑπὸ ὀργάνων τοῦ Ταμείου.

Διὰ τῆς παραγράφου 5 ὀρίζεται ὅτι: αἱ διατάξεις τοῦ Α.Ν. 1967 αἱ προβλέπουσαι τὴν ἐπιβολὴν κυρώσεων κατὰ τῶν ὑστεροῦντων τὴν καταβολὴν Ἀσφαλιστικῶν Ὄργανων Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, ἐφαρμύζονται καὶ διὰ τὸ ΑΥ.

ἄρθρον 5.

Διὰ τῆς παραγράφου 1 παρέχεται ἡ δυνατότης συνταξιοδοτήσεως ἠσφαλισμένων μετὰ 35ετῆ, χρόνον ἀσφαλίσεως ἐκστῆς αἱ χρονικαὶ προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως λόγω ἀνόγητος ἢ θανάτου ἀπὸ 10 εἰς 5 ἔτη, ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς ὑπὸ τοῦ μετόχου, καταργουμένων ἅμα τῶν διατάξεων περὶ ἀποδείξεως ἀσκήσεως ἐπαγ-

συμπληρώσεως τοῦ ὅριου ἡλικίας, τριετίας.

Διὰ τῆς παραγράφου 4 θεσπίζεται ἡ συνταξιοδοτήσις τῶν ἀρρένων τέκνων καὶ ἀδελφῶν, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν καὶ μέχρι τοῦ 25ου, ἐφ' ὅσον φοιτοῦν πράγματι εἰς Σχολὰς.

Διὰ τῆς παραγράφου 5 θεσπίζεται τὸ ἀπαράγραφτον τοῦ συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος, ἀντὶ τῆς ἰσχυούσης πενταετοῦς παραγραφῆς.

Διὰ τῆς παραγράφου 6 παρέχεται ἡ εὐεργετικὴ ἀσκήσεως τοῦ συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος εἰς πρόσωπα ἅτινα δὲν εἶχον δικαιοῦθαι συντάξεως κατὰ τὰς προἰσχυούσας διατάξεις λόγω ἠδυστημένων χρονικῶν προϋποθέσεων ἢ παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τῶν, ὡς καὶ εἰς τὰ φοιτῶντα ἐν ἡλικίᾳ ἄρρενα τέκνα ἢ ἀδελφοὺς ὑγειονομικῶν, μετὰ τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν.

Διὰ τῆς παραγράφου 7 ὀρίζεται ὅτι ποσὸν συντάξεως, τὸ ὅποιον προκαταβάλλεται δι' ἐπιταγῆς, δὲν ἀναζητεῖται ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ εἰς ἔν ἀναφέρεται τοῦτο μὴνός μεσολάβησε γαγονός τὸ ὅποιον προεκάλεσε τὴν διακοπὴν ἢ ἀπώλειαν τῆς συντάξεως.

Διὰ τῆς παραγράφου 8 ὀρίζεται ὅτι εἰς περίπτωσιν ἀπωλείας τῆς συντάξεως δικαιοδόχου τινὸς προσώπου, ἀναπροσαρμύζεται ἡ σύνταξις τῶν λοιπῶν δικαιοδόχων ἀπὸ τοῦ ἐπομένου μὴνός ἀπὸ τῆς μεταβολῆς.

ἄρθρον 6.

Ἰπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ὀρίζεται ὅτι εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὀφίσταται ὀφειλὴ τοῦ ἠσφαλισμένου δι' εἰσφορᾶς ἐνὸς ἔτους, πέραν τῶν 12 μηνῶν, ἡ σύνταξις ἀπονέμεται μετὰ τετραμήνον ἀπὸ τῆς ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς. Διὰ τῆς παραγράφου 1 μεταβάλλεται τὸ ἀνωτέρω ἵκαν αὐστηρὸν καθεστῶς τῆς ἀπιστερήσεως τῆς συντάξεως ἐπὶ τετράμηνον καὶ ὀρίζεται ὅτι, εἶναι δυνατὴ ἡ χορήγησις τῆς συντάξεως εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ ὀφειλαὶ δὲν ὑπερβαίνουν τὰς εἰσφορὰς 12 μηνῶν, συμψηφίζομένου ἅμα τοῦ ποσοῦ τῆς ὀφειλῆς πρὸς τὰς πρώτας συντάξεις ἢ λοιπὰς παροχὰς τοῦ Κλάδου Συντάξεως, ἐνῶ ἐάν ἡ ὀφειλὴ ὑπερβαίνῃ, τοὺς 12 μῆνας τότε ἡ σύνταξις καταβάλλεται ἀπὸ τῆς ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς.

Διὰ τῆς παραγράφου 2 ἀποσαφηνίζονται αἱ διατάξεις αἱ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ συνταξιοδόχου, ἐνῶ παρέχεται ἡ εὐεργετικὴ ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ὑπὸ συνταξιοδόχου ἰατροῦ ἐποχιακῶς, ἄνευ ἐπιπτώσεων ἐπὶ τῆς συντάξεως, εἰς ἱαματικὰς πηγὰς ὡσάκις δὲν ἐκδηλοῦται ἐνδιαφέρον ὑπὸ ἐν ἐνεργείᾳ ἰατρῶν, τοῦτο δὲ διὰ λόγους διασφαλίσεως τῆς δημοσίας ὑγείας.

Διὰ τῆς παραγράφου 3 μεταβάλλεται ἡ ἰσχύουσα διάταξις ἡ ὅποια ἐξαρτᾶ τὸ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα τοῦ ἐπιζῶντος συζύγου ἐκ τῆς παρελεύσεως ὠρισμένου χρόνου ἀναλόγως ἐάν ὁ γάμος ἐτελέσθη πρὸ ἢ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 60ου ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ θανόντος καὶ καθορίζεται ὅτι προδριστικὸς παράγων θὰ εἶναι τὸ γεγονός ἐάν ὁ γάμος ἐτελέσθη, ὅτε ὁ θανὼν ἦτο ἐν ἐνεργείᾳ ἠσφαλισμένος ἢ συνταξιοδόχος. Προσέτι: παρέχεται δυνατότης συνταξιοδοτήσεως ὑπὸ ὠρισμένης προϋποθέσεως συζύγων καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπῆλθεν ὁ θάνατος τοῦ συζύγου πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους ἢ διετίας ἀναλόγως ἐάν πρόκειται περὶ συζύγου ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιοδόχου.

Περαιτέρω διευκρινίζονται περιπτώσεις καθ' ἃς ἀπόλλυται τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, ἐνῶ προστίθενται ὡς λόγοι ἀπωλείας τοῦ ὡς ἄνω δικαιώματος καὶ ἡ τέλεισις πολιτικοῦ γάμου, τοῦτο δὲ πρὸς ἀποφυγὴν καταστρατηγήσεως τῶν κειμένων διατάξεων.

Ὅμοιως περιορίζεται ἡ ἀπονομὴ συντάξεως εἰς τὸν συζύγον θανόντος ἠσφαλισμένης, ἀπονενομένης ταύτης ἐφεξῆς ἐφ' ὅσον οὗτος εἶναι ἐνδεὴς καὶ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν.

Διὰ τῆς παραγράφου 4 περιορίζεται τὸ δικαίωμα συνταξιοδοτήσεως διαζευγμένων, ὑπατιότητι τοῦ συζύγου ἢ κοινῆ

ύπαιτιότητα κλπ. θυγατέρων υγειονομικών, τιθεμένων ως προϋποθέσεων διά την συνταξιοδότησιν τούτων της ενδείας και άνεκωνότητος προς έργασιν.

*Άρθρον 7.

Διά της παραγράφου 1 ορίζεται: ότι αί καταβαλλόμενα υπό του Ταμείου συντάξεις, αποτελούνται εκ βασικού ποσού και προσυζήσεων διά τόν πέραν της 25ετίας χρόνον άσφαλισεως και μέχρι 40 ετών.

Εκ παραλλήλου ορίζεται: ότι μεθ' έκαστην αύξησιν των εισφορών αυξάνονται και αί συνταξιοδοτικά παροχαί κατά τó ποσοστόν καθ' ό επηρεάζουν αυτά: τά συνολικά έσοδα του Ταμείου (50%).

Η αυτή ως άνω προσυζήσις παρέχεται και κατά την προσεχή πενταετίαν εκ της διαφοράς των εσόδων του Ταμείου άτινα θά προκύψουν από την ενδυνάμωσιν των εισφορών (παραγράφος 2).

Διά της παραγράφου 3 ορίζεται: ότι αί ηυζήμενα συντάξεις θά καταβληθούν από της ισχύος του νόμου, εις περιπτώσεις δε καθ' ός γεννᾶται: τó πρώτον συνταξιοδοτικόν δικαίωμα βάσει των προβλεπομένων υπό του νομοσχεδίου μεταβολών, ή σύνταξις άπονέμεται από της υποβολής της σχετικής αίτήσεως, έφ' όσον συντρέγουν αί νόμιμοι προϋποθέσεις.

Περαιτέρω, λαμβάνεται πρόνοια όπως μη θιγούν συνταξιοδοτικά παροχαί άπονεμηθείσα: βάσει των προϊσχυουσών διατάξεων.

Διά της παραγράφου 4 προβλέπεται: ή ενημέρωσις του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, περί των δικαιοθέντων συντάξεως λόγω γήρατος ή άναπηρίας, ίνα τούτο προβαίη εις την ανάκλησιν της άδειας άσκήσεως του έπαγγέλματος.

Διά της παραγράφου 5 σκοπεύεται ή χορήγησις έξόδων κηδείας εις τά μέλη οικογενείας των εν ενεργεία άποβιούτων ήσφαλισμένων, άτινα μέχρι τούδε έλάμβανον μόνον την οικονομικήν ενίσχυσιν.

Περαιτέρω χορηγούνται έξοδα κηδείας και διά τά άποβιούντα μέλη οικογενείας ήσφαλισμένων ή συνταξιούχων τά δικαιούμενα συντάξεως.

Διά της παραγράφου 6 παρέχεται: ή δυνατότης εις τó Δ.Σ. όπως χορηγή, μηνιαία βοηθήματα, τύπου συντάξεως και διά πλείονα του ενός έτη, ενώ τó ποσόν τούτων καθορίζεται: εις τó ήμισυ του έκάστοτε βασικού ποσού συντάξεως λόγω γήρατος.

Διά της παραγράφου 7 θεσπίζεται: ή κατά μήνα Ιούλιον έκάστου έτους καταβολή ήμισείας συντάξεως εις τους συνταξιούχους και βοηθηματούχους του Ταμείου, ως επιδόματος θέρους.

*Άρθρον 8.

Διά του άρθρου τούτου ίκανοποιείται: παλαιόν αίτημα των κτηνιάτρων περί ύπαγωγής των εις την ασφάλισιν του Κλάδου Προνοίας του ΤΣΑΥ, εις όν ύπάγονται: ήδη αί λοιπαί κατηγορίαι: των ήσφαλισμένων υγειονομικών.

*Άρθρον 9.

Διά του άρθρου 9 καταργείται: ή προαιρετική ασφάλισις των μακίων εις τó ΤΣΑΥ, ενώ τακτοποιούνται ασφαλιστικώς αί ήδη εις αυτό ήσφαλισμένοι: μαΐα: καθοριζομένου ότι, αί εισφοραί: και αί συνταξιοδοτικά παροχαί τούτων θ' άνέρχωνται εις τó ήμισυ των τοιούτων των υγειονομικών.

*Άρθρον 10.

Διά της παραγράφου 1 παρέχεται: ή ευχέρεια χορηγήσεως δανείων εις τους νέους ήσφαλισμένους, διά την έπαγγελματικήν αυτών άποκατάστασιν.

Διά της παραγράφου 2 ορίζεται: ότι τó ΤΣΑΥ έξαιρείται του έλέγχου του Σώματος Όρκωτών Λογιστών, δεδομένου ότι: ό διανεργούμενος έλεγχος παρά του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών και του Έλεγκτικού Συνεδρίου, καλύπτει πλήρως τόν άπαιτούμενον διά την περίπτωσιν έλεγχον.

*Άρθρον 11.

Αίαν σημαντική είναι: ή διά του άρθρου τούτου έπερχομένη μεταβολή, καθ' όσον άνυχεύεται: εις την χορήγησιν άνοικτής ιδία περιθάλψεως εις τους ήσφαλισμένους και συνταξιούχους του Ταμείου, ήτις συνίσταται: εις Ιατρικήν, όδοντιατρικήν και φαρμακευτικήν τοιαύτην, εις πρακτικώς εξετάσεις, ειδικάς θεραπείας και προθέσεις.

Τούτο άποτελεί: πάκρον αίτημα του Υγειονομικού κόσμου της χώρας. Διά της έπεκτάσεως των ως άνω παροχών και της δυνατότητος νοσηλείας εις τó έξωτερικόν, διά την διάγνωσιν και θεραπείαν βαρέων Ιατρικών περιπτώσεων, καλύπτονται πλήρως, οί ήσφαλισμένοι του Ταμείου από πλευσιάς υγειονομικής περιθάλψεως, δεδομένου ότι παρέχεται: ήδη νοσοκομειακή περίθαλψις εις τούτους και δὴ εις Α' θέσιν.

*Άρθρον 12.

Διά του άρθρου τούτου ορίζονται: τά δικαιούμενα της υπό του προηγούμενου άρθρου παρεχομένης περιθάλψεως πρόσωπα.

*Άρθρον 13.

Εις τó άρθρον 13 άνυχεύονται: τά δυνάμενα να έξαιρεθούν της παρεχομένης υπό του ΤΣΑΥ υγειονομικής περιθάλψεως, πρόσωπα, άτινα καλύπτονται: διά παροχάς ασθνεΐας κλπ. εξ άλλου φορέως κοινωνικής ασφάλισεως ή παρά του Δημοσίου.

*Άρθρον 14.

Διά της παραγράφου 1 του άρθρου τούτου, ορίζονται: αί ύποχρεώσεις των ήσφαλισμένων προς τόν Κλάδον Άσθνεΐας του ΤΣΑΥ, ύφισταμένης προβλέψεως όπως αί εισφοραί είναι: δυναμικά: διά την άπρόσκοπτον λειτουργίαν του Κλάδου τούτου.

Διά της παραγράφου 2 ορίζεται: ότι ή έργοδοτική εισφορά προς τόν Κλάδον Άσθνεΐας του ΤΣΑΥ είναι: ίση προς την αντίστοιχον του ΙΚΑ διά παροχάς εις είδος. Η ευθυγράμμισις αυτή έκρίθη: επιβεβλημένη: διότι: ή μέχρι: τούδε διαφοροποίησις δέν ήτο: ασφαλιστικώς όρθή, πέραν του γεγονότος της έπεκτάσεως των παροχών του Ταμείου και εις άνοικτήν ιδία περίθαλψιν.

Όπως ή έργοδοτική εισφορά προς τόν Κλάδον Άσθνεΐας του ΤΣΑΥ θά άνέλθη εις 3,70%, αντί της μέχρι τούδε καταβαλλομένης εκ ποσοστού 2,47%.

Η κατά τά άνωτέρω ηυξημένη έργοδοτική εισφορά θά άρχισή καταβαλλομένη, άφ' ου χρόνου ή κατά την παράγραφον 3 του άρθρου 17 Υπουργική Απόφασις θά όρίση την έναρξιν των παροχών της άνοικτής περιθάλψεως προς τους εν ενεργεία ήσφαλισμένους.

Διά της παραγράφου 3 ορίζεται: ότι: εις περίπτωσιν μη έμπροθέσμου καταβολής των εισφορών, των ήσφαλισμένων ως και των κερτήσεων μετὰ των έργοδοτικών εισφορών, υπό των έργοδοτών, εφαρμόζονται: αναλόγως αί διέπουσαι έκάστοτε τó ΤΣΑΥ διατάξεις, ως προς τάς προσθέτους επιβαρύνσεις και την αναγκαστικήν είσπραξιν τούτων.

Διά της παραγράφου 4 παρέχεται: ή δυνατότης προσωρινής οικονομικής ενίσχυσεως του Κλάδου Άσθνεΐας, εκ πλεονασμάτων του Κλάδου Συντάξεως, εις περίπτωσιν καθ' ήν ό πρώτος εξ αυτών άντιμετωπίση έκτακτον ανάγκην.

*Άρθρον 15.

Διά της παραγράφου 1 ορίζεται: ή έκτασις των παροχών της άνοικτής περιθάλψεως και της νοσηλείας εις τó έξωτερικόν. Προς τούτοις γίνεται παραπομπή εις τάς διατάξεις του Β. Δ/τος 665/1962 περί παροχής περιθάλψεως εις τους δημοσίους υπαλλήλους.

Διά της παραγράφου 2 ορίζεται: ότι ή δαπάνη διά την άνοικτήν περίθαλψιν και την νοσηλείαν εις τó έξωτερικόν βαρύνει τόν Κλάδον Άσθνεΐας του ΤΣΑΥ, παρά του όποιου θά καταβάλλωνται: αί δαπάναι νοσηλείας των ήσφαλισμένων και συνταξιούχων αυτού, μετ' έκπτώσιν της συμμετοχής, ήτις

α) μέν τας ἐν γένει παροχὰς ἀνοικτῆς περιθάλψεως ὁρίζεται πρὸς τὴν τοιαύτην τῶν ἐμμέσων ἡσφαλισμένων τοῦ Δημοσίου, διὰ δὲ τὴν νοσηλείαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ προβλεπόμενῃ διὰ παροχὰς νοσοκομειακῆς περιθάλψεως πρὸς τοὺς ἡσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους τοῦ ΤΣΑΥ. Ἐπίσης παρέχεται ἡ εὐχέρεια ἀξιομειώσεως τῶν ποσοστῶν συμμετοχῆς ἐπὶ τὴν ἐν γένει νοσηλείαν τῶν ἀνωτέρω προσώπων, ἀναλόγως τῶν ἐξελίξεων ἃς θὰ ἐμφανίσῃ ὁ Κλάδος Ἀσθενείας.

Διὰ τῆς παραγράφου 3 ὁρίζεται ὅτι δι' ἀποφάσεως τοῦ Σ. τοῦ Ταμείου θὰ εἶναι δυνατὴ ἢ ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ ἀπαλλαγὴ προσώπου τινός, ἐκ τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὰς δαπάνας νοσοκομειακῆς περιθάλψεως.

Περαιτέρω προβλέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἰπουργοῦ Κοινωνικῶν Ἰπηρεσιῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Σ. τοῦ ΤΣΑΥ, ἀπαλλάσσονται τῆς συμμετοχῆς των ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ διὰ τὰς δαπάνας νοσοκομειακῆς περιθάλψεως ὅσωπα πάσχοντα ἐξ ὠρισμένων λίαν δαπανηρῶν ἀσθενῶν.

Διὰ τῆς παραγράφου 4 ρυθμίζονται διαδικαστικὰ θέματα ἀφορρομένα εἰς τὴν ἐκδοσὶν βιβλιαρίων ἀσθενείας.

Τέλος, διὰ τῆς παραγράφου 5 ὁρίζεται ὅτι ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν δικαιουμένων ἐκ τοῦ ΤΣΑΥ παροχῶν ἀνοικτῆς περιθάλψεως καὶ νοσηλείας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν θὰ γίνεται ὑπὸ προσώπων ἢ ὀργάνων τῆς Ἰγειονομικῆς Περιθάλψεως τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ Ταμείου πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ τὴν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, παρεχομένην ὑπ' αὐτοῦ ἐξυπηρέτησιν.

Ἄρθρον 16.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ρυθμίζεται ἐπὶ ὑποχρεωτικῆς τεως ἢ ἀσφάλισης τῶν μαιῶν εἰς τὸ ΤΕΒΕ, διὰ τὸν χρόνον ἐλευθέρως ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των, ἐνῶ παρέχεται εὐχέρεια δι' ἀναγνώρισιν ὑπ' αὐτῶν δι' ἐξαγορᾶς, ἠηγουμένου χρόνου ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ ηματικῆς καταβολῆς τῆς ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης προκυπτούσης ὀφειλῆς.

Ἄρθρον 17.

Διὰ τῆς παραγράφου 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου τούτου ἀντικείμενα αἱ κείμεναι ἐξουσιοδοτικαὶ διατάξεις, αἱ ἀναόμεναι εἰς τὸν Κλάδον Συντάξεως τοῦ ΤΣΑΥ, ἐπὶ τῆς τελείᾳ προσαρμογῆς καὶ ἐπεκτάσεως τούτων εἰς τοὺς ἰδίους Ἀσθενείας καὶ Προνοίας τοῦ Ταμείου, ἰδιαίτερα ὡς τῆς ἐπεκτάσεως τῶν παροχῶν τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας καὶ εἰς ἀνοικτὴν κλπ. περιθάλψιν.

Διὰ τῆς παραγράφου 3 παρέχεται ἡ εὐχέρεια εἰς τὸν Ἰπουργὸν Κοινωνικῶν Ἰπηρεσιῶν ὅπως ὀρίσῃ τὴν ἐναρμόνισιν εἰσφορῶν καὶ παροχῶν ἀνοικτῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς ἐνεργεῖα ἡσφαλισμένους, ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἢ ἐν τῷ κτῆ ὀργάνωσις τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ταμείου.

Διὰ τῆς παραγράφου 4 παρέχεται ἡ εὐχέρεια κωδικοποιήσεως τῆς διατάξεως τοῦ Ταμείου νομοθεσίας, ἥτις τελεί ὀργανικὴν ἀνάγκην δι' αὐτό, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψει τῆς προηγουμένης κωδικοποιήσεως ἐγένετο ἐν ἔτει 1934. Ἄρθρον 18.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 62 καὶ 63 τοῦ Κ.Ν. 5945/1934, διότι διὰ μεταγενεστέρων γενικῶν διατάξεων ἔχουν ἀποβάλλει τὴν ἰσχὺν των, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 114 τοῦ αὐτοῦ Κ.Ν. διότι τὸ Ταμεῖον χρηθεῖ ἤδη ὀργανικὴν περιθάλψιν.

Ἐπίσης καταργεῖται τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Α.Ν. 343/1940, ἐκ τῆς αἰτίας ὅτι ὁ ὑπολογισμὸς τῶν συντάξεων καὶ τῶν ταυξήσεων ἔχουν ρυθμισθῇ ἤδη κατὰ διάφορον τρόπον, ὅθεν δύναται νὰ ἀντιμετωπισθῇ μεμονωμένως διὰ συμπεριφορῶν ἢ ἀσφάλισης τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀσκούντων ἀπὸ ἀγγέλματος Ἰγειονομικῶν.

Ἐπομένως, αἱ λοιπαὶ διατάξεις ἀφοροῦν τὴν κἀτάργησιν ἐφ' ἅπασι καὶ ἐτησίῳ τέλους κυκλοφορίας φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων καὶ τοῦ τέλους μεταβιβάσεως τῆς

ἀδείας κυκλοφορίας τούτων, τὰ τέλη, πρὸς λῆψιν διπλώματος, ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος, ἀδείας εἰδικότητος, ἀδείας ἰδρύσεως ἢ μεταβιβάσεως Φαρμακείου ἢ Φαρμακαποθήκης ἢ ἀδείας ἰδρύσεως Ἰνστιτούτων Καλλονῆς, αἱ εἰσφοραὶ γάμου καὶ τέκνων, ὡς καὶ τὰ ἱατροσόμια πιστοποιητικῶν, συνταγῶν, συνταξιολογίου, μικροβιολογικῶν καὶ ἀκτινολογικῶν ἐκθέσεων, ἐπὶ δὲ τῆς καταβολῆς ποσοστοῦ 1% ἀντὶ ἱατροσώμου συνταγῶν, ὡς καὶ τῶν διατάξεων τῶν προβλεπομένων τὴν καταβολὴν ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ φόρου εἰσοδήματος ὑπὸ τῶν ἡσφαλισμένων, δεδομένου ὅτι αἱ τελευταῖαι αὗται διατάξεις οὐδέποτε ἐφηρμόσθησαν λόγῳ τῆς ἐπελευθέρσεως ἐκτοτε (1955) μεταβολῆς τοῦ φορολογικοῦ συστήματος.

Ἐπίσης καταργοῦνται αἱ διατάξεις αἱ θεσπιζούσαι ὑποχρέωσιν τῶν φαρμακοποιῶν διὰ καταβολὴν ποσοστοῦ 1%-2%, ἀντὶ ἱατροσώμου, δι' ἐκτελουμένων ὑπ' αὐτῶν συνταγῶν τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν κλπ., αἱ διατάξεις αἱ παρέχουσαι τὴν εὐχέρειαν ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν προσώπων μὴ ἐχόντων τὴν ιδιότητα τοῦ ὑγειονομικοῦ (ἄρθρ. 34 Ν.Δ. 3348/55), ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἀνακρέοντα εἰς τὰς εἰσφορὰς Κλάδου Ἀσθενείας καθ' ὅτι γίνεται νέα ρύθμισις τούτων μετὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις τῆς 9 Μαΐου 1979

Οἱ Ἰπουργοὶ

Συντονισμοῦ
Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ
Οἰκονομικῶν
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Προεδρίας Κυβερνήσεως
Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Κοιν. Ἰπηρεσιῶν
ΣΠ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Προσηρτημένον εἰς τὴν Αἰτιολογικὴν Ἐκθεσὶν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Ταμείου Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλίσεως Ἰγειονομικῶν νομοθεσίας καὶ ἐτέρων τινῶν διατάξεων». Ἄρθρον 1.

1. Διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νομοσχεδίου ἀντικαθίσταται ἡ ὑπ' ἀριθ. Γ7α/3526/1.8.1967 κοινὴ ἀπόφασις τῶν Ἰπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας, ὡς καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 40735/26.8.1974 τοιαύτη τῶν Ἰπουργῶν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, Συντονισμοῦ-Προγραμματισμοῦ καὶ Κοινωνικῶν Ἰπηρεσιῶν, αἰτίνας ἔχουν ὡς ἑξῆς:

α. Κοινὴ ἀπόφασις Ἰπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας, ὑπ' ἀριθ. Γ7α/3526/1.8.1967 «περὶ συνθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΣΑΥ» μὴ δημοσιευθεῖσα διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

«Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὴν παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 65/20.7.67 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τῶν Ἀναγκαστικῶν Νόμων ὑπ' ἀριθ. 4/1967 καὶ 19/1967 «περὶ ἀποκαταστάσεως εὐρυθμίας εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν Δημοσίων Ἰπηρεσιῶν Ν.Π.Δ.Δ. κλπ.», ὡς καὶ τὴν περὶ ΤΣΑΥ κειμένην νομοθεσίαν.

Ἀποφασίζομεν

Καθορίζομεν τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλίσεως Ἰγειονομικῶν (ΤΣΑΥ) εἰς ἑπτὰ (7).

Μεταβάλλομεν τὴν σύνθεσιν τοῦ Συμβουλίου τούτου ὡς ἀκολουθῶς:

- α) ἐξ ἑνὸς ἀνωτάτου Δικαστικοῦ ἢ τούτῳ ἐξομοιούμενου, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχου, ὡς Προέδρου.
- β) ἐξ ἑνὸς Ἰατροῦ, ὡς Ἀντιπροέδρου.
- γ) ἐξ ἑνὸς Φαρμακοποιῦ.
- δ) ἐξ ἑνὸς Ὀδοντίατρου.
- ε) ἐξ ἑνὸς συνταξιούχου Ἰατροῦ.